

derledes – at Det Konservative Folkeparti er imod den omfordeling, som har været kendetegnende for vores samfund, og som har betydet, at der er givet lige muligheder til alle, uanset om man har mere velstillede forældre eller mindre velstillede forældre. Det er jo helt afgørende, om man vil nøjes med at give fattighjælp til de fattigste, eller om man vil deltage i den omfordeling, som har kendetegnet vores samfund, og det synes jeg er vigtigt at få et svar på.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hvis man tager hr. Jens Peter Vernersens historiske gennemgang som udtryk for, at hr. Jens Peter Vernersen i hvert fald er fuldstændig enig i, at den diskussion om ulighed og lighed er meget lidt interessant, synes jeg gerne jeg vil kvittere for det.

Det afgørende er: Får vi givet mennesker en chance for at komme ind på arbejdsmarkedet? Får vi skabt job, især i den private sektor? Får vi sørget for at bringe dette samfund i en position, hvor vi kan matche den internationale udfordring, så vi også i fremtiden har velfærd at dele ud af?

Når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at Det Konservative Folkeparti ikke kunne drømme om at arbejde for et samfund, hvor der overhovedet ikke er nogen politisk regulering eller for den sags skyld regulering, som tilgodeser de mennesker, som ikke kan klare sig selv. Tværtimod er det sociale ansvar et varemærke på vores livsholdning og vores daglige politik og derfor også vort perspektiv på fremtiden.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Fru Pia Christmas-Møller har altså svært ved at indrømme, at påstanden om uligheden under socialdemokratisk ledede regeringer blev fremsat, fordi flere kom i arbejde. Men hvis man lyttede opmærksomt efter, var der jo en indrømmelse i det svar, der blev givet.

Når man ser en større ulighed nu, er det vel, fordi der er kommet mange flere på overførsel, og at de har så ringe vilkår, som vi har set. Det er vel sådan set et af de problemer, som denne regering har skabt.

Så vil jeg godt spørge en gang mere: Når det nu er sådan, at man kun vil give de svageste en støttende hånd, er konklusionen vel – og det kan der jo bare svares ja på – at man faktisk ikke er indstillet på den omfordeling, vi har set i sam-

fundet under skiftende socialdemokratiske regeringer, og som er meget vigtig. Det er ikke konservativ politik, at der sker den omfordeling.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nej, socialdemokratisk lighedsmageri er ikke konservativ politik. Det vil jeg gerne vedgå højt og tydeligt her fra Folketingets talerstol i dag, og det håber jeg sådan set også var klart nok forinden. Det kan jeg bekræfte hr. Jens Peter Vernersen i.

Men derfra og så til at drage den slutning, at vi vil arbejde for et samfund, hvor der ikke er nogen omfordeling overhovedet, er der dog noget af et spring. Jeg har aldrig oplevet, at nogen kunne forveksle Det Konservative Folkeparti med den mest yderligtgående form for liberalisme, men hvis hr. Vernersen har været på det spor, er jeg nødt til at sige, at det er et totalt galt spor. Vi har altid stået for en stærk statsmagt, som netop skulle sikre, at de, der ikke kunne klare sig selv, fik en tilstrækkelig stærk håndsrækning til også at kunne få en værdig tilværelse. Men det indebærer jo ikke, at de, der er stærke, de, der har initiativ, og de, der har mulighed for at klare meget mere end sig selv, ikke skal have muligheder. Tværtimod er det netop forudsætningen for, at vi kan hjælpe dem, der ikke kan klare sig selv.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Fru Pia Christmas-Møller sagde mange kloge ting i sit indlæg, og en af de ting, jeg især hæftede mig ved, var, at hun sagde, at det var vigtigt, at danskerne kom hjem igen, når de havde været ude i verden for at uddanne sig.

Fru Pia Christmas-Møller mente, at et af de store problemer er skattetrykket, og jeg vil da heller ikke udelukke, at det spiller en rolle. Men der er faktisk en del analyser, der viser, at noget af det, der er allerallervigtigst for, at man vender hjem igen, og allervigtigst i livet i det hele taget, er muligheden for at være sammen med sin familie.

Her har vi altså det problem, at vi i dag har en udlændingelovgivning, der indebærer, at i det øjeblik du rejser ud i verden, forelsker dig og har lyst til at få din udenlandske ægtefælle eller kæreste med hjem, kan det i mange tilfælde ikke lade sig gøre. På samme måde har vi også det problem, at hvis du bor her og forelsker dig i en